

Pred vsem so se izvedeni možje izrekli, da je to storil kak mesar, ker je obe s tako gotovostjo zadel v vrat. Gessl je pa pred dvema letoma opustil mesarijo in ondi kupil posestvo za 15.000 gld.

Zjutraj je Gessl rekel ženi in hlapcu naj gresta v cerkev, sam je pa doma ostal izgovarjajoč se, da mora iti v Wullersdorf k čevljarju, kateremu je nekaj dolžen, da mu plača.

Ko hlapec in žena prideta domu, gospodarja ni bilo doma. Šel je bil zares Wullersdorf in se je še le pozno povrnil domu. Sodi se pa, da je umora izvršil, predno je odšel od doma. Ko so mu zvečer pravili, kaj se je zgodilo, ni kazal nobenega sočutja. Župan je sklical vse posestnike, da se posvetujejo, kaj je storiti, da se izve morilec. Gessla k temu posvetovanju ni bilo. To je dalo posebno povod misliti, da je on morilec.

Žandarmerija je pri Gesslu imela hišno preiskavo. Mej nekim starim perilom našli so krvav nož. Tudi se je dognalo, da se je Gessl popolnoma preoblekel, ko je bil sam doma. Žandarmerija je sklenila ga prijeti. Ko so mu sporočili, da ga zapro, je postal blede kakor zid. Sklicaval se je na to, da ima dovolj veliko posestva in mu ni treba ropati. Po dolgem obotavljanju in upiranju je dal voz zapreči in se je odpeljal k sodišču v Oberhollabrunn z dvema žandarjema. Tajil je še vedno. Ko so zahtevali, da se preobleče, je iz telovnika vrgel na tla uro rekši: „Če je že tako, da ne smem ničesa imeti, mi še te ure ni treba!“ Ura se je razletela na kose. Posamezne dele ure so pobrali in jih vkupe sestavili in so potem skušali dognati, če je ta ura pri Pamperlovih ukradena.

Po novejših poročilih tista ura ni Pamperlu ukradena, ker ima vso drugačno cifernico. Tudi se je dognalo, da je Gessl zadnje dni prašiča klal in je torej mogoče, da je od tod krvav nož. Izpustili so ga že na proste noge.

Tat zimskih sukenj.

Na sveti dan je bilo v neki dunajski kavarni kleparskemu mojstru ukradena zimska suknja vredna 50 gld. Marker kavarne je drugi dan na trgu srečal nekega mladega človeka, kateri se mu je zdel sumen omenjene tatvine in dal ga je prijeti. Na policiji se je pokazalo, da je to že večkrat kaznovani Gustav Albensberg, zasebni uradnik iz Maribora na Štajarskem, 29 let star. Pri njem so našli 5 gld. 40 kr. denarja in zastavni list neke dunajske zastavljalnice. V zastavljalnici je bil zastavil lepo zimsko suknjo, ki pa ni tista, kot je bila kleparskemu mojstru v kavarni ukradena, ampak jo je ta poštenjak kje drugje ukradel.

Preiskava je pokazala, da je imel navado, da je po kavarnah kral zimske suknje in pušcal slabe ogrtače. Dokazalo se je, da je ukral tako 10 zimskih sukenj vrednih nad 300 gld. Nekateri je prodal pri starinarjih, druge pa zastavil. Tudi je spričano, da je pri starinarjih kupoval stare ogrtače.

Do avgusta je bil v prisilni delavnici v Messendorfu, potem se je nekaj časa držal v Mariboru in Gradci. Sredi oktobra je prišel na Dunaj. Dne 18. omenjenega meseca je prišel v stanovanje Helene Nikodaj. Dekle, ki je bilo samo doma, mu je pokazalo vrata. On jej je pa jel z nožem pretiti. Ko je Helena Nikodaj jela kričati, je pobegnil. Sodi se, da se je bil priklatil v stanovanje zaradi tega, ker je hotel krasti. Dne 20. okt. je iz hiše v Novarski ulici ukradel celo moško obleko, devet dni pozneje v Garnizonski ulici vojaški plašč. Dne 27. oktobra je v neki hiši najel stanovanje, a je kmalu izginil, pokradši raznih stvari za 40 gld. vrednosti.

Ko je prišla zima, je pa jel krasti suknje. Markerji in pa tudi nekateri lastniki sukenj so trdili, da je tat mlad človek, a dobiti ga pa le niso mogli. Sedaj vsi markerji trdijo, da v tem človeku izpoznavajo dotičnega tatu. On hudodelstvo trdovratno taji, a mu ne bode nič pomagalo, ker je dosti prič. Tudi je dognano, da je pri starinarjih pogosto kupoval stare ogrtače, ali pa jih zamenjaval proti doplačilu za nove suknje, da je tako vselej v ogrtači prišel v kavarno. Hudodelec je postal iz jako velike lahkomišljenosti.

Anarhisti.

Dne 1. februvarja začne se obravnava proti osmim delavcem in jedni delavki pri okrožnem sodišči v Kraljevem Gradci. Zatoženi so zaradi veleizdaje in prestopa zakona o razstrelilih. Dolže jih tudi udeležitve bombnega napada v Nachodu dne 4. aprila l. l. proti hiši tamšnjega tovarnarja Izaka Mauthnerja.

V Pragi, Smihovu in Virnohranah so poslednje dni bile preiskave v stanovanjih mnogih delavcev. Policija je izvedela, da se nahajata dve anarhistični tajni zvezi. Najprej se je preiskovalo v stanovanji urednika socijalističnega časopisa „Volny Ruch“ in delavskega vodja Haberja. Pri njem so našli več anarhističnih tiskovin in pisem. Poleg Haberja so pa še šest delavcev izročili deželnemu sodišču.

Dne 27. m. m. se je malo pred pol nočjo razletela bomba pred poslaništvom zedinjenih držav v Rimu, ko je ravno bila končana soareja pri poslaniku. Gostje, mej njimi zbornični predsednik Biancheri in več ministrov so ravno se vračali domu. K sreči ni nobeden poškodovan. Bomba je bila nabasana s smodnikom. Od močnega razpoka, so se razletele šipe v oknih sosednih hiš.

O storilcih ni nobenega sledu. Govori se pa menda, da je policija zasledila novo gnezdo anarhistov, a se ne ve, če iz dotičnega gnezda prihaja omenjeaa bomba. To je v kratkem tretja bomba v Rimu. Izjemni zakoni, katere so vpeljali, torej niso naredili konca anarhizma, pač pa so tudi več nedolžnih ljudi spravili v ječo.

— Sest ljudij je zgorelo. V Schrandersu na Tirolskem je zgorela neka kovačija po noči. Zgoreli so mož in žena, trije otroci in dekla. Hiša je malo od vasi oddaljena v neki globini in sosedje niso niti vedeli, da gori.